

LA MALA PRÀCTICA DE LA SETMANA- 8

Alguns DT i DZ utilitzen la RDV com a instrument d'amenaça.

En les darreres setmanes hem rebut reiterades queixes respecte a les formes que fan servir alguns Directors de Zona, de la mà dels corresponents Directors Territorials, per pressionar les oficines. Aquesta pressió està creant un ambient de treball difícilment respirable, en el que es barregen formes inadequades i decisions personalistes.

Aquests caps tenen la responsabilitat de transmetre als seus subordinats la importància de complir els objectius estratègics, però això no vol dir que qualsevol mètode sigui acceptable. Arriben a extrems tan inacceptables com vincular el cobrament del sou a l'assoliment dels objectius de RdV. I deixen anar frases com que no es subvencionaran les oficines que no arribin a la RDV, o que ningú vingui després plorant.

Pot ser que aquests DT i DZ no coneguin la comunicació oficial de CatalunyaCaixa, de data 6/04/2011, en que en el seu punt número 1 comença dient: *L'eina de l'RdV no és un "fi" en cap cas, es tracta d'un mitjà, un indicador, per aconseguir VINCULAR als nostres clients.*

Ens trobem davant d'una disjuntiva, o la Caixa no va dir la veritat quan va exposar públicament les orientacions oficials respecte a l'RdV, o alguns caps no els importa gens quines siguin les pretensions de la caixa i s'atreveixen a imposar un estil "personal" a l'exigir, sovint causant un perjudici a la pròpia entitat.

Recordem que el mateix document oficial diu en el punt 5: *Ens hem de focalitzar a ACOMPANYAR, CONTRIBUÏR I AJUDAR a que tots els col·laboradors siguin bons gestors de clients.*

Estem clarament davant d'una flagrant incapacitat d'alguns DT i DZ d'acompanyar, contribuir i ajudar, és a dir: davant d'una incapacitat per fer bé la seva feina.